

Romeinen – hoofdstuk 11

*Vertaling Bible Commentary van Andrew Wommack
Wiebrig Calderhead, 2009*

(Om in Word naar een eindnoot te springen: plaats de cursor bij de eindnootverwijzing, kies Beeld (menubalk) – voetnoten. Om terug te gaan naar de tekst: zet de cursor in de eindnoot, klik rechts, kies "Ga naar eindnoot")

Hoofdstuk 11

1 Ik vraag dan: God heeft zijn volk toch niet verstoten? Volstrekt niet! Ik ben immers zelf een Israëliet, uit het nageslacht van Abraham, van de stam Benjamin.

Opmerking 1 bij Romeinen 11:1: De genadeboodschap van Paulus en zijn aankondiging dat de heidenen nu door wedergeboorte deel konden worden van het ware Israël van God zonder dat ze Joden werden, was een opzienbarende onthulling. Paulus had op een systematische manier de bezwaren van de wettische Joden tegen zo'n boodschap behandeld. Nu reageert hij op de kritiek dat dit zou betekenen dat God de Joodse natie in de steek had gelaten.

Het komt erop neer dat Paulus zegt dat de Joden niet zijn buitengesloten, maar dat ze niet zijn bevoorrecht boven de heidenen. Hij noemt zichzelf als voorbeeld van een gelovige Jood en hij vergelijkt de toestand van Israël met die van de Joodse natie in de dagen van Elia. Net zoals er in de dagen van Elia 7.000 waarachtige gelovigen waren overgebleven (1 Kon. 19:18)¹, was er in de dagen van Paulus een overblijfsel van gelovige Joden.

In de rest van dit hoofdstuk geeft Paulus uitleg over de huidige relatie van Israël tot God in het genadetijdperk.

2 God heeft zijn volk niet verstoten, dat Hij tevoren gekend heeft. Of weet gij niet, wat het schriftwoord zegt in (de geschiedenis van) Elia, als hij Israël bij God aanklaagt:

3 Here, uw profeten hebben zij gedood, uw altaren hebben zij omvergehaald; ik ben alleen overgebleven en mij staan zij naar het leven.

4 Maar wat zegt de godsspraak tot hem? Ik heb Mij zeventuizend man doen overblijven, die hun knie voor Baäl niet hebben gebogen.

5 Zo is er dan ook in de tegenwoordige tijd een overblijfsel gelaten naar de verkiezing der genade.

6 Indien het nu door genade is, dan is het niet meer uit werken; anders is de genade geen genade meer.

Opmerking 2 bij Rom. 11:6: Paulus heeft de leerstelling van rechtvaardiging door genade door geloof zo duidelijk in zijn geschriften uiteengezet dat iedereen die beweert dat hij de Bijbel gelooft deze waarheid wel moet erkennen. Eén van satans sluwste misleidingen is echter om de waarheid te nemen en eraan toe te voegen totdat het niet langer meer de waarheid is. Opdat dit niet zou gebeuren met deze leerstelling van genade, verklaart Paulus hier nadrukkelijk dat we niets kunnen combineren met Gods genade als een voorwaarde voor redding.

Net zoals benzine en water niet met elkaar gemengd kunnen worden, kunnen genade en werken niet met elkaar worden gemengd. Rechtvaardiging moet voortkomen uit werken of uit genade, maar niet door een combinatie van die twee.

In deze brief heeft Paulus herhaaldelijk zijn punt van rechtvaardiging door genade door geloof duidelijk gemaakt. Hij maakt het nogmaals duidelijk in misschien wel de meest ondubbelzinnige bewoordingen die hij tot nu toe heeft gebruikt. Toch zijn er tegenwoordig massa's religieuze mensen die het feit niet kunnen accepteren dat het enige wat we hoeven te doen om Gods genade te ontvangen is te geloven (Rom. 5:2)². Dit vers laat geen alternatieven toe.

*7 Wat dan? Hetgeen Israël najaagt, heeft het niet verkregen, maar het uitverkoren deel heeft het verkregen, en de overigen zijn verhard,
8 gelijk geschreven staat: God gaf hun een geest van diepe slaap, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot de dag van heden.*

Opmerking 1 bij Rom. 11:8: Dit lijkt op een parafrase van een Bijbelse waarheid die in veel tekstplaatsen voorkomt.³

9 En David zegt: Hun tafel worde tot een strik en een net, en tot een aanstoot en vergelding voor hen.

Opmerking 2 bij Rom. 11:9: Dit citaat van David komt uit Psalm 69:23-24. In deze Psalm profeteerde David over het lijden van Christus in de eerste persoon, alsof David zelf zijn eigen lijden beschreef. In deze Psalm zijn echter zeven zeer duidelijke verwijzingen naar Christus die in het Nieuwe Testament werden aangehaald als een rechtstreekse vervulling in Jezus (1^e Ps. 69:5- vervuld in Joh. 15:25; 2^e Ps. 69:10a- vervuld in Joh. 2:17; 3^e Ps. 69:10b- vervuld in Rom. 15:3; 4^e Ps. 69:22a- vervuld in Matt. 27:34; Marc. 15:23; Luc. 23:36; 5^e Ps. 69:22b- vervuld in Matt. 27:48; Marc. 15:36; Joh. 19:28-30; 6^e Ps. 69:23- vervuld in Rom. 11:9; 7^e Ps. 69:26- vervuld in Hand 1:20)⁴. Ook Psalm 69:9 werd beslist vervuld in Jezus (Joh. 7:5)⁵, hoewel deze passage niet in het Nieuwe Testament werd aangehaald.

Psalm 69 is daarom een profetische psalm waar Christus Zijn aardse bediening en kruisiging beschrijft. De aanklacht van Psalm 69:23-24 wordt door Christus uitgesproken tot diegenen die Hem kruisigden. Als we deze context begrijpen, is het gemakkelijk te zien dat deze blindheid en doofheid niet de verwerping van de Joden veroorzaakten, maar dat deze uitspraak werd veroorzaakt door de verwerping door de Joden.

Door dit alles wordt duidelijk gemaakt dat God niet onrechtvaardig is en nooit iemands vrijheid van keuze heeft weggenomen tenzij die persoon of natie deze keuze al tegen Hem had toegepast (zie opmerking 9 bij Rom. 9:17)⁶.

10 Laten hun ogen verduisterd worden, zodat zij niet zien, en doe hun rug voorgoed zich krommen.

11 Ik vraag dan: zij zijn toch niet zo gestruikeld, dat zij wel vallen moesten? Volstrekt niet! Door hun val is het heil tot de heidenen gekomen, om hen tot najver op te wekken.

Opmerking 3 bij Rom. 11:11: Het Griekse woord dat hier met “vallen” is vertaald is “pipto” wat een “totaal onherroepelijk vallen” betekent. Paulus vraagt hier of deze verwerping van Jezus door de Joden onherroepelijk is. Het antwoord is “Nee”.

In de Amplified Bible staat (vertaald): “Ik vraag daarom, zijn ze gestruikeld zodat ze zouden vallen, tot hun totale geestelijke ondergang, onherstelbaar, niet meer ongedaan te maken? In geen geval!”⁷ In de New International Version is te lezen (vertaald): “Wederom vraag ik: Zijn zij gestruikeld zodat ze reddeloos zouden vallen? Helemaal niet!”⁸

Paulus vertelt vervolgens hoe de Joden in deze genadetijd nog steeds gered kunnen worden en hij haalt oudtestamentische teksten aan om een toekomstige tijd aan te kondigen wanneer de hele natie Israël opnieuw terug zal keren in Gods gemeente (verzen 26-27).

12 Betekent nu hun val rijkdom voor de wereld en hun tekort rijkdom voor de heidenen, hoeveel te meer hun volheid!

13 Ik spreek tot u, heidenen. Juist omdat ik apostel der heidenen ben, acht ik dit de heerlijkheid van mijn bediening,

14 dat ik zo mogelijk de naijver van mijn vlees (en bloed) mocht opwekken, en enigen uit hen behouden.

15 Want, indien hun verwerping de verzoening der wereld is, wat zal hun aanneming anders wezen dan leven uit de doden?

Opmerking 1 bij Rom. 11:15: Paulus had afdoende bewezen dat de Joden niet het alleenrecht op God hadden. De heidenen konden nu rechtstreeks tot God komen zonder dat ze Jood moesten worden. Hij had ook verklaard dat de Joodse natie als geheel God had verworpen, omdat ze het denkbeeld van een Redder hadden ontkend. Ze waren hun eigen redder geworden (zie opmerking 3 bij Rom. 9:32)⁹.

Sommige Joden kunnen zich nu afvragen of de Joden door God in de steek werden gelaten. Paulus geeft in dit hoofdstuk antwoord op deze vraag (zie opmerking 1 bij Rom. 11:1). Er was nog steeds een overblijfsel aan Joden die door geloof erfgenamen waren (Rom. 11:5).

In dit schriftgedeelte trekt Paulus de conclusie: “Als de verwerping van Christus door de Joden redding bracht aan de rest van de wereld, wat zou er dan gebeuren als de Joden terugkeren tot God? Dat zal een opstanding uit de dood zijn!” De verklaring van Paulus dat de terugkeer van de Joden tot hun God leven uit de dood zal zijn, zou een analogie kunnen zijn. Paulus zou de terugkeer van de Joden naar God kunnen vergelijken met de vreugde en zegen die losbarst als je ziet dat een vriend uit de dood wordt opgewekt. Of Paulus kon er letterlijk over spreken dat wanneer de Joden tot God terugkeren, dit het einde van de wereld zal zijn en de terugkeer van Christus, wanneer de doden zullen worden opgewekt.

In ieder geval benadrukt Paulus de feiten dat er een toekomstig geestelijk herstel van Israël zal zijn (zie opmerking 3 bij Rom. 11:26) met een grote zegen voor de wereld als gevolg.

16 Zijn de eerstelingen heilig, dan ook het deeg, en is de wortel heilig, dan ook de takken.

17 Indien nu enkele van de takken weggebroken zijn en gij als wilde loot daartussen geënt zijt en aan de saprijke wortel van de olijf deel hebt gekregen, 18 beroem u dan niet tegen de takken! Indien gij u ertegen beroemt – niet gij draagt de wortel, maar de wortel ú.

Opmerking 2 bij Rom. 11:18: Paulus waarschuwt de heidenen om zich niet te beroemen op het feit dat de redding nu voor hen openstaat als zou dit gebeurd zijn wegens een of andere goedheid van hun kant. Het was niet verdiend. Het was Gods genade. Paulus legt uit dat het ongeloof van de Joden (vers 20) als gevolg had dat zij werden afgebroken. En hetzelfde zou de heidenen kunnen overkomen (vers 21) als ze niet sterk zouden staan door geloof.

19 Gij zult dan zeggen: er zijn takken weggebroken, opdat ik als loot geënt zou worden.

20 Goed! Zij zijn om hun ongeloof weggebroken en gij staat door het geloof. Wees niet hoogmoedig, maar vrees!

21 Want indien God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, Hij zal ook u niet sparen.

22 Let dan op de goedertierenheid Gods en zijn gestrengheid: over de gevallen gestrengheid, maar over u goedertierenheid Gods, indien gij bij de goedertierenheid blijft; anders zult ook gij weggekapt worden.

Opmerking 3 bij Rom. 11:22: Zelfs temidden van Gods oordeel is er genade. De mensen die omkwamen tijdens de vloed van Noach en de val van Sodom en Gomorra ondergingen de toorn van God. Maar deze oordelen waren eigenlijk een genadedaad voor de wereld als geheel. In die tijd tierde de zonde zo welig op aarde dat het als een kankergezwel was. God voerde een radicale operatie uit op de mensheid door deze verachtelijke zondaars te verwijderen en daarmee maakte Hij het mogelijk dat het menselijk ras als geheel kon overleven.

Evenzo draagt Gods ommekeer van de Joodse natie naar de heidenen zowel gestrengheid als goedertierenheid in zich. Het had ernstige gevolgen voor de Joden, maar het zegende de rest van de wereld.

23 Maar ook zij zullen, wanneer zij niet bij hun ongeloof blijven, weder geënt worden; God is immers bij machte hen opnieuw te enten.

Opmerking 1 bij Rom. 11:23: God is niet alleen bij machte om de Joodse natie weer te herstellen, maar in vers 26 zegt Paulus voorts dat geheel Israël behouden zal worden (zie opmerking 3 bij Rom. 11:26).

24 Want indien gij uit de wilde olijf, waartoe gij naar uw natuur behoort, weggekapt en tegen uw natuur op de edele olijf geënt zijt, hoeveel te meer zullen dezen, naar hun natuur, op hun eigen olijf geënt worden.

25 Want, broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat,

Opmerking 2 bij Rom. 11:25: De zinsnede “volheid der heidenen” wordt alleen hier gebruikt. Een soortgelijke uitdrukking, “de tijden der heidenen” wordt in

Lucas 21:24¹⁰ gebruikt. Er zijn twee voor de hand liggende manieren waarop deze zinsnede kan worden opgevat.

Ten eerste kan de volheid der heidenen verwijzen naar alle heidenen die zijn voorbestemd (zie opmerking 2 bij Rom. 8:29¹¹) om tot Christus te komen en behouden te worden. Daarna zou er een geweldige beweging van God zijn onder de Joden, waarbij de Joodse natie als geheel tot de Heer zou komen (vers 26). De vertaling van de Amplified Bible zou zich lenen voor deze opvatting: ...een hardheid (ongevoeligheid) is tijdelijk over een deel van Israël gekomen en duurt totdat het volle getal van de oogst van de heidenen is binnengehaald."¹²

De zinsnede zou ook kunnen verwijzen naar de tijd wanneer de heidenen niet langer meer de Joodse natie overheersen, in het bijzonder naar de heidense bezetting van Jeruzalem. Waarschijnlijk verwijst Lucas 21:24 hiernaar. Als dat zo is, dan zal er nog een toekomstige vervulling van de teksten zijn die profeteren over het einde van de heidense controle over Jeruzalem, omdat Israël in feite sinds de Israëlische-Arabische oorlog van 1967 Jeruzalem in bezit heeft en toch heeft de natie als geheel zich nog niet tot God bekeerd.

26 en aldus zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jakob afwenden.

Opmerking 3 bij Rom. 11:26: Er is een overvloed aan oudtestamentische profetieën die aankondigen dat de Joodse natie zowel fysiek als geestelijk in zijn vroegere staat zal worden hersteld. Begrijp echter goed dat als Paulus het heeft over "geheel Israël zal behouden worden", hij dit bij wijze van spreken zegt (zie opmerking 6 bij Marc. 1:5)¹³. De Joodse natie als geheel zal tot God wederkeren, maar er zullen afzonderlijke Joden zijn die dit niet doen.

26 En dit is mijn verbond met hen, wanneer Ik hun zonden wegneem.

28 Zij zijn naar het evangelie vijanden om uwentwil, naar de verkiezing zijn zij geliefden om der vaderen wil.

29 Want de genadegaven en de roeping Gods zijn onberouwelijk.

Opmerking 4 bij Rom. 11:29: In de context gaat het hier over het toekomstige herstel van de Joodse natie. Paulus zegt dat ook al hadden de Joden God verworpen, God toch Zijn beloften aan de Joden zou nakomen. Dit is een daad van volledige genade van de kant van de Heer (zie opmerking 5 bij Rom. 1:5¹⁴).

Deze tekst heeft ook een bredere toepassing. Iedere roeping, of gave om die roeping die de Heer aan een individu geeft te volbrengen, is onberouwelijk. Dat betekent dat ongeacht wat die persoon doet, God Zijn gaven en roeping niet zal intrekken. Daarom kunnen sommige voorgangers die tot zonde zijn vervallen nog steeds de bovennatuurlijke gaven van God in hun bedieningen zien.

Dat wil niet zeggen dat los van God te leven geen invloed heeft. Het heeft heel veel invloed. Iemand die in zonde leeft zal door zijn geweten zijn geloof schipbreuk zien lijden (1 Tim. 1:19).¹⁵ Ze zullen hun doeltreffendheid verliezen. Voor zover ze echter nog in geloof werken, zijn de gaven en roeping van God die ze gekregen hebben er nog steeds en zullen ze functioneren.

Alles wat je ooit van God hebt gekregen is er nog, het moet alleen door geloof in werking worden gebracht.

30 Want evenals gij eertijds aan God ongehoorzaam waart, maar nu ontferming hebt gevonden door hun ongehoorzaamheid,

31 zo zijn ook dezen nu ongehoorzaam geworden, opdat door de u betoonde ontferming ook zij thans ontferming zouden vinden.

32 Want God heeft hen allen onder ongehoorzaamheid besloten, om Zich over hen allen te ontfermen.

33 O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods, hoe ondoorgroendelijk zijn zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk zijn wegen!

34 Want: wie heeft de zin des Heren gekend? Of wie is Hem tot raadsman geweest?

35 Of wie heeft Hem eerst iets gegeven, waarvoor hij vergoeding ontvangen moet?

36 Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen: Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid! Amen.

Eindnoten Romeinen –hoofdstuk 11:

(Om in Word terug te gaan: zet de cursor in de eindnoot, klik rechts, kies "Ga naar eindnoot")

¹ 1 Kon. 19:18 Doch Ik zal in Israël zeventuizend overlaten, alle knieën die zich niet gebogen hebben voor de Baäl, en elke mond die hem niet gekust heeft.

² Rom. 5:2 door wie wij ook de toegang hebben verkregen [in het geloof] tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods.

³ Schriftplaatsen zijn o.a.: OT: Ps. 115:5-7 zij hebben een mond, maar spreken niet, zij hebben ogen, maar zien niet, zij hebben oren, maar horen niet, zij hebben een neus, maar ruiken niet, hun handen – maar zij tasten niet, hun voeten – maar zij gaan niet, zij geven geen geluid met hun keel.
Ps. 135:16 Zij hebben een mond, maar spreken niet, zij hebben ogen, maar zien niet, zij hebben oren, maar horen niet, ook is er geen adem in hun mond.
Jes. 6:9-10 Toen zeide Hij: Ga, zeg tot dit volk: Hoort aldoor – maar verstaat niet, en ziet aldoor – maar merkt niet op. Maak het hart van dit volk vet, maak zijn oren doof en doe zijn ogen dichtkleven, opdat het met zijn ogen niet zie en met zijn oren niet hore en opdat zijn hart niet versta, zodat het zich niet bekere en genezen worde.
Jer. 5:21 Hoort dit toch, gij dwaas en verstandeloos volk, dat ogen heeft zonder te zien en oren zonder te horen
Ez. 12:2 Mensenkind, gij woont te midden van een weerspanning geslacht; van hen die ogen hebben om te zien, maar niet zien; die oren hebben om te horen, maar niet horen, want zij zijn een weerspanning geslacht. Zie ook NT:Matt. 13:13-14, 17 Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien en horende niet horen of begrijpen. En aan hen wordt de profetie van Jesaja vervuld, die zegt: Met het gehoor zult gij horen en gij zult het geenszins verstaan, en ziende zult gij zien en gij zult het geenszins opmerken. Voorwaar, Ik zeg u: Vele profeten en rechtvaardigen hebben begeerd te zien wat gij ziet, en zij hebben het niet gezien, en te horen wat gij hoort, en zij hebben het niet gehoord.
Marc. 4:11-12 En Hij zeide tot hen: U is gegeven het geheimenis van het Koninkrijk Gods, maar tot hen, die buiten staan, komt alles in gelijkenissen, dat zij ziende zien en niet bemerken, en horende horen en niet verstaan, opdat zij zich niet bekeren en hun vergeven worde.
Marc. 8:17-18 En toen Hij dat bemerkte, zeide Hij tot hen: Waarom spreekt gij erover, dat gij geen broden hebt? Verstaat gij nog niet en begrijpt gij niet? Hebt gij een verhard hart? Hebt gij ogen en ziet gij niet; hebt gij oren en hoort gij niet?
Luk. 8:10 En Hij zeide: U is het gegeven de geheimenissen van het Koninkrijk Gods te kennen, maar aan de anderen (worden zij gepredikt) in gelijkenissen, opdat zij ziende niet zien en horende niet begrijpen.
Joh. 12:39-40 Hierom konden zij niet geloven, omdat Jesaja elders gezegd heeft: Hij heeft hun ogen verblind en hun hart verhard, dat zij niet met hun ogen zien, met hun hart verstaan en zich bekeren, en Ik hen geneze.

⁴ Ps. 69:5 Talrijker dan de haren van mijn hoofd zijn zij die mij zonder oorzaak haten
Joh. 15:25 Maar het woord moet vervuld worden, dat in hun wet geschreven is: Zij hebben Mij zonder reden gehaat.
Ps. 69:10a want de ijver voor uw huis heeft mij verteed,
Joh. 2:17 En zijn discipelen herinnerden zich, dat er geschreven is: De ijver voor uw huis zal Mij verteren.
Ps. 69:10b en de smaadwoorden van wie U smaden, kwamen op mij neder.
Rom. 15:3 want ook Christus heeft Zichzelf niet behaagd, maar, gelijk geschreven staat: De smaadwoorden van hen, die U smaden, kwamen op Mij neder.
Ps. 69:22a Ja, zij gaven mij gif tot spijsze,
Matt. 27:34 en zij gaven Hem wijn, vermengd met gal, te drinken. En toen Hij die proefde, wilde Hij niet drinken.
Marc. 15:23 En zij gaven Hem wijn, met mirre gemengd, doch Hij nam die niet.
Luc. 23:36 Ook de soldaten kwamen naderbij om Hem te bespotten en brachten Hem zure wijn,
Ps. 69:22b en lieten mij in mijn dorst azijn drinken.
Matt. 27:48 En terstond liep een van hen toe en nam een spons, drenkte die met zure wijn, stak ze op een riet en gaf Hem te drinken.
Marc. 15:36 En iemand liep toe, drenkte een spons met zure wijn, stak ze op een riet en gaf Hem te drinken, zeggende: Stil, laat ons zien, of Elia komt om Hem eraf te nemen.
Joh. 19:28-30 Hierna zeide Jezus, daar Hij wist, dat alles reeds volbracht was, opdat de Schrift vervuld zou worden: Mij dorst! Er stond een kruik vol zure wijn; zij staken dan een spons, gedrenkt met zure wijn, op een hysopstengel en brachten die aan zijn mond. Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zeide Hij: Het is volbracht! En Hij boog het hoofd en gaf de geest.
Ps. 69:23 Hun tafel worde voor hun aangezicht tot een strik, en hun genoten tot een val.
Rom. 11:9 Hun tafel worde tot een strik en een net, en tot een aanstoot en vergelding voor hen.
Ps. 69:26 Hun kamp worde tot woestenij, in hun tenten zij geen bewoner.

Hand. 1:20 Want er staat geschreven in het boek der Psalmen: Zijn plaats worde woest en er zij niemand, die erop woont, en: Een ander neme het opzicht, dat hij had.

⁵ Psalm 69:8 Ik ben een vreemde geworden voor mijn broeders, een onbekende voor de zonen van mijn moeder;
Joh. 7:5 Want zelfs zijn broeders geloofden niet in Hem.

⁶ Rom. 9:17 Want het schriftwoord zegt tot Farao: *Daartoe heb Ik u doen opstaan, opdat Ik in u mijn kracht zou tonen en mijn naam verbreed zou worden over de gehele aarde.*

Opmerking 9 bij Romeinen 9:17: Sommige mensen hebben van dit woord van God over Farao een leerstelling gemaakt. Ze hebben de conclusie getrokken dat alles in ons leven in die mate door God is voorbeschikt dat onze vrije wil niet bestaat. Maar dat zegt de Heer hier niet.

We kunnen er zeker van zijn dat Farao meer dan voldoende gelegenheid had om gehoor te geven aan God voordat God zijn hart begon te verharderen. Omdat Farao al zijn keuze had gemaakt en zelfs al zover was gegaan om zichzelf goddelijk te verklaren en de Egyptenaren had bevolen hem te aanbidden, was God niet onrechtvaardig om hem hierom te veroordelen.

God maakte niet dat Farao was zoals hij was, maar Hij gebruikte de manier die Farao had gekozen voor Zijn eigen eer. God verhoogde Farao en gaf hem het leiderschap van de natie terwijl Hij zeker wel wist hoe hij zou reageren op Zijn verzoek om Zijn volk te laten gaan. Omdat Farao al zijn hart voor God had verhard, was God niet onrechtvaardig om zijn hart nog meer te doen verharderen totdat Zijn heerlijkheid volkomen zichtbaar werd.

Dit vers beschrijft dat God het verharde hart van Farao gebruikte voor Zijn eer, omdat Farao zijn kans al had gehad. God respecteerte zijn keuze en ontving glorie door Zijn overwinning op Farao en zijn legers.

⁷ Amplified Bible: "*So I ask, have they stumbled so as to fall_-_to their utter spiritual ruin, irretrievably? By no means!*"

⁸ N.I.V.: *Again I ask: Did they stumble so as to fall beyond recovery? Not at all!*

⁹ Rom. 9:32 *Waarom niet? Omdat het hierbij niet uitging van geloof, maar van vermeende werken. Zij hebben zich gestoten aan de steen des aanstoots,*

Opmerking 3 bij Romeinen 9:32: Waarom kan iemand die zo hard probeert om God te behagen verworpen worden terwijl iemand die God helemaal niet heeft gezocht in een rechtvaardige relatie met Hem kan komen? Dit is een belangrijke vraag en het antwoord hierop is één van de meest diepzinnige leerstellingen in de Schrift.

Paulus geeft het antwoord op zijn eigen vraag. Het antwoord is geloof en in Wie wordt geloofd. De Joden waren ijverig voor de dingen van God (Rom. 10:2), maar hun geloof was in henzelf. Ze vertrouwden erop dat ze de gunst van God konden verdienen door hun rechtvaardige daden. Aan de andere kant hadden de heidenen geen heiligheid om op te vertrouwen, dus toen ze het evangelie hoorden dat Jezus onze schulden had betaald, aanvaardden ze gretig Zijn "gave" van redding, terwijl de religieuze Joden hun vertrouwen in zichzelf om gered te worden niet konden loslaten.

Hetzelfde probleem bestaat ook vandaag nog. Miljoenen kerkmensen proberen een heilig leven te leiden, maar ze hebben niet een waarachtig geloof in Jezus als hun Redder. Als ze voor God zouden komen te staan en Hij hen zou vragen wat ze hadden gedaan om redding te verdienen, zouden ze onmiddellijk al hun heilige daden vertellen; naar de kerk gaan, offers geven, enz. We komen altijd tekort aan de volmaakte norm van God, ongeacht hoe goed onze daden zijn vergeleken met die van anderen. Het enige antwoord op deze vraag waardoor we toegang tot de hemel kunnen krijgen is als we zeggen: "mijn enige aanspraak op redding is geloof in Jezus als mijn Redder." Alles wat meer of minder is, is verdoemd.

¹⁰ Luc. 21:24 en zij zullen vallen door de scherpste des zwaards en als gevangenen weggevoerd worden onder alle heidenen, en Jeruzalem zal door heidenen vertrapt worden, totdat de tijden der heidenen zullen vervuld zijn.

¹¹ 29 *Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen;*

Opmerking 2 bij Romeinen 8:29: Dit vers geeft de sleutel om het antwoord op de leer van voorbestemming te ontsluiten. Voorbestemming is afhankelijk van voorkennis.

Het woord "voorbestemming" of "predestinatie" betekent dat iets vooraf is vastgelegd of bepaald.

"Voorbestemmen" wordt slechts viermaal gebruikt in het Nieuwe Testament (Rom. 8:29, 30; Ef. 1:5, 11). Men heeft deze leerstelling zo opgevat dat het zegt dat God alles in iemands persoonlijk leven van tevoren heeft bepaald, inclusief of hij gered zal worden of verloren zal gaan. Deze opvatting is niet in overeenstemming met andere leerstellingen of voorbeelden in de Schrift. Deze overtuiging zal iemands motivatie om het kwade

te bestrijden en het goede te doen afbreken. Als God van tevoren al alles heeft bepaald wat in je leven zal gebeuren, dan is alles wat jou overkomt de wil van God, zelfs zonde. Dat is niet waar.

Dit vers beperkt Gods voorbestemming tot alleen diegenen die Hij tevoren gekend heeft. Dit betekent dat alleen die mensen voorbestemd zijn van wie God wist dat zij Zijn aanbod tot redding zouden aanvaarden. Hij bestemt mensen niet voor om gered te worden of verloren te gaan. Degenen die Hij tevoren gekend heeft in Christus zijn voorbestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld van Christus. Zoals we kunnen waarnemen, dwingt God zelfs niet eens om dat nu al te laten gebeuren. Bij sommige Christenen zal het niet gebeuren totdat zij hun verheerlijkte lichamen ontvangen, maar het zal gebeuren.

God gaf ieder individueel persoon een vrije wil en God zal die vrije wil geen geweld aan doen, behalve op de dag des oordeels. Zelfs dan zal God alleen die keuzes ten uitvoer brengen die ieder al uit eigen wil heeft gemaakt. Iedereen heeft een door God gegeven recht om naar de hel te gaan als hij dat wil.

Zoals in het vorige vers, Romeinen 8:28, vermeld, doet God alle dingen ten goede werken voor hen die God al liefhebben. Zelfs dan neemt Hij niet onze vrije wil weg. Niet alles wat ons overkomt is goed en van God. In Zijn oneindige wijsheid kan God het echter ten goede doen meewerken. Vers 29 gaat door om de waarheid verder uit te bouwen dat God vóór ons is en dat diegenen die bij Hem voor redding zijn gekomen tot het einde toe gered zullen zijn.

Als het juist wordt begrepen, geeft dit vers een grote geruststelling aan de gelovige dat God vóór hem is en met hem werkt om hem tot de wasdom der volheid van de Heer Jezus Christus te brengen (Ef. 4:13).

¹² Amplified Bible ". . . a hardening (insensibility) has temporarily befallen a part of Israel to last until the full number of the ingathering of the Gentiles has come in."

¹³ Marc. 1:5 En het gehele Joodse land liep tot hem uit en alle inwoners van Jeruzalem, en zij lieten zich door hem dopen in de rivier de Jordaan onder belijdenis van hun zonden.

Opmerking 5 bij Marc. 1:5: Dit betekent niet letterlijk dat alle mensen die in Judea en Jeruzalem woonden door Johannes werden gedoopt. Lucas 7:29-30 toont aan dat de Farizeeën en schriftgeleerden van dit gebied niet door Johannes werden gedoopt. Het woord "alle" is hier als stijfiguur gebruikt, zoals in 1 Kon. 11:16, Lucas 2:1-3 en Hand. 2:45 en spreekt over een deel als ware het een geheel. Op dezelfde manier spreken we tegenwoordig ook, bijvoorbeeld "De hele stad (of iedereen) liep uit om de optocht te zien."

¹⁴ Rom. 1:5 door wie wij genade en het apostelschap ontvangen hebben om gehoorzaamheid des geloofs te bewerken voor zijn naam onder al de heidenen,

Opmerking 5 bij Romeinen 1:5: Dit is de eerste van de 24 keer dat het woord "genade" wordt gebruikt in de brief van Paulus aan de Romeinen. Het Griekse woord voor genade is "charis" en wordt in het Nieuwe Testament op verschillende manieren vertaald, zoals gunst, dank, goedgunstig, verdienstelijk, welgevallen, gave en aangenaam. De meest voorkomende vertaling is het woord "genade" dat in de NBG51 in het Nieuwe Testament 134 keer wordt gebruikt.

Het woord "charis" (genade) houdt het idee van welwillendheid in voor iemand die dat niet heeft verdiend. De schrijvers van het Nieuwe Testament gebruikten het woord "charis" voornamelijk voor die welwillendheid waarmee God zijn gunsten schenkt aan degenen die het niet verdienen.

Een andere vorm van het Griekse woord "charis" (genade) is "charisma" dat als "gave" wordt vertaald. "Charisma" is een genadegave, een gave die door God wordt gegeven uit genade. Met andere woorden, "charisma" is een speciale vorm of manifestatie van Gods genade. Het wordt gebruikt als beschrijving van de vrije gaven: gerechtigheid (Rom. 5:16-17), de geestelijke gaven (1 Kor. 12:28-31; Rom. 12:6-8), eeuwig leven (Rom. 6:23), de vijf bedieningsgaven (Ef. 4:11), celibaat (1 Kor. 7:7), genezing (1 Kor. 12:9, 28, 30), en wonderbaarlijke tussenkomst (2 Kor. 1:11).

¹⁵ 1 Tim. 1:19 met geloof en met een goed geweten. Omdat sommigen dit hebben verworpen, heeft hun geloof schipbreuk geleden.